

NẮNG CHIỀU

Nhạc và lời: Lê-trọng Nguyễn

RUMBA — BOLERO

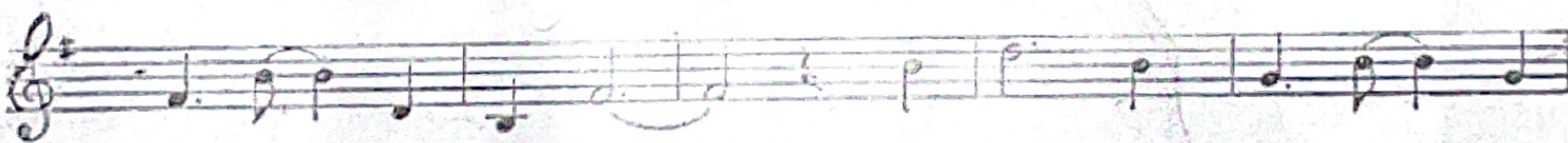
Qua bến nước xưa là hoa về chiều

Lạnh lòng mềm đưa trong nắng lụa thưa. Khi

đến cuối thôn chân bước không hốt. Nhớ sao là

nhớ đến người ngày thơ! Anh nhớ trước đây đáng em

gầy gầy. Dịu dàng nhìn anh đôi mắt long lanh.

Anh nhớ bước em khi nắng vương thềm Mạ

em màu ngà tóc thề nhẹ vương. Nay anh

về qua sân nắng ; chạnh nhớ câu thề tím tái

tê, chẳng biết bây giờ người em gái duyên ghé về

đâu ? Nay anh về, nương đâu ủa, giọng hát câu

hò thôi hết đưa, hình bóng yêu kiều, kẻ hoa

tím, biết đâu mà tím ! Anh nhớ xót xa dưới tre

là ngà. Gợn buồn nhìn anh, em nói :

« Mến anh »' Mây lướt thướt trôi khi nắng vương đôi.

Nhớ em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi